

Č. 12.313.

Pojišťovací právo: I. * Revise, vykonaná úředníky Ústřední sociální pojišťovny jako zmocněnci okr. nem. pojišťovny, je revisí této okr. nem. pojišťovny ve smyslu § 15 odst. 1 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. — II. Průkazní materiál o správnosti předepsaných položek pojistného (zákon č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb.) nemusí okr. nem. pojišťovna pojmouti již do platebního rozkazu. Tato dokazovací povinnost vzchází pojišťovně teprve, byl-li zaměstnavatelem vznesen odpor, v němž popírá správnost jednotlivých položek.

(Nález ze 4. března 1936 č. 11.233/36.)

V ě c: Pražská akciová cihelna v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 16. května 1933 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Okr. nem. pojišťovna na Smíchově a po té v Praze předepsaly st-lce třemi výměry dodatečně pojistné starobní a nemocenské, a to na základě revise provedené společnou revisní kanceláří nem. pojišťoven pro Velkou Prahu, při kteréžto revisi podle výměrů byly zjištěny závady podle konsignací připojených ke každému jednotlivému výměru.

Ve stížnosti podané proti těmto výměrům namítala st-lka, že revise provedená společnou revisní kanceláří nemocenských pojišťoven pro Velkou Prahu neodpovídá zákonným předpisům, ježto podle § 15 poj. zákona může nem. pojišťovna provést revisi pouze svými zmocněnci, nikoli nějakou společnou revisní kanceláří. Dále namítala, že výměry jsou nesprávné po té stránce, že uvádějí pouze, do které třídy byl zaměstnanec zařazen a do které třídy podle mínění nem. pojišťovny patří. Schází však konstatování, proč zaměstnanec patří do oné třídy jiné a ne do té, v níž byl veden, čímž je znemožněno zaměstnavateli prokázat, že původní zařazení bylo správné.

Magistrát hlav. města Prahy výměrem z 30. června 1932 stížnosti nevyhověl.

Odvolání z tohoto výměru bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Stížnost na toto rozhodnutí shledal nss bezdůvodnou, uváživ toto:

Stížnost trvá na stanovisku, že revise nebyla provedena osobou podle zákona k tomu oprávněnou. Z ustanovení §§ 15 a 161 poj. zákona dovozuje, že pouze nem. pojišťovna, u níž pojištěnec je přihlášen, jest oprávněna provádět revisi, a to pouze svým úředníkem, neběží-li ovšem o revisi prováděnou Ústřední sociální pojišťovnou, o kterýžto případ zde neběží, neboť revisi neprováděla prý revisní kancelář Ústřední sociální pojišťovny, nýbrž »Společná revisní kancelář nem. pojišťoven«. Dovozuje, že pouze úředník p ř í s l u š n é nem. pojišťovny může býti zmocněncem pro revisi, a popírá, že úředníci t. zv. Společné revisní kanceláře nem. pojišťoven jsou již tím oprávněni všeobecně revisi provádět. Vývodům těmto nelze přisvědčiti.

Podle § 15 odst. 1 poj. zákona mohou pojišťovací ústavy dáti nahlížeti do mzdových záznamů, pomocných zápisů a dokladů zaměst-

navatelových svými oprávněnými zmocněnci. Podle odst. 2 téhož paragrafu zmocněnci těmi mohou být pouze úředníci podle §§ 68 a 82 zákona. Paragraf 68 poj. zákona jedná o úřednících nem. pojišťoven, § 82 cit. zákona pak o úřednících Ústřední sociální pojišťovny. Z toho plyne, že nem. pojišťovna může revise zmíněné v § 15 poj. zákona provádět nejen svými úředníky, nýbrž i úředníky Ústřední sociální pojišťovny. Nemá tedy opory v zákoně tvrzení st-lky, že zmocněnci nem. pojišťovny při revisi podle § 15 poj. zákona mohou být pouze její vlastní úředníci a nikdo jiný. — — —

Oproti stanovisku žal. úřadu, že postačí údaje v platebních výměrech uvedené, aby zaměstnavatel porovnáním se svými mzdovými záznamy přesvědčil se o správnosti výměru, uvádí st-lka, že pro obranu svých práv musí zaměstnavatel při dodatečném platebním příkazu obdržeti o d ů v o d n ě n í, proč u toho kterého zaměstnance není uznáno dosavadní zařazení a jak dospěla pojišťovna k názoru, na základě kterého zaměstnance přeřadila. To prý platí tím více u zaměstnanců pracujících akordem, kde mohou nastati rozpory ohledně výpočtu průměrné mzdy. Takový odlišný výpočet musí býti náležitě ve výměru uveden a odůvodněn. Stížnosti nelze ani v tomto bodu přisvědčiti.

Není zákonného předpisu, a st-lka jej také ani neuvádí, podle něhož by pojišťovna při předpisu pojistného, i když se děje dodatečně, byla povinna ve výměru svém uváděti odůvodnění, jaké požaduje st-lka. Stačí, obsahuje-li výměr údaje, na základě kterých zaměstnavatel může správnost předpisu přezkoumati, to jest, musí býti uvedeno, za které zaměstnance, za které období a podle které třídy se pojistné předpisuje. Jest ovšem pravda, že kromě případu § 16 zákona o soc. poj. je pojišťovna povinna dokazovati správnost předepsaných položek pojistného, z toho však neplyne, že by pojišťovna byla povinna průkazní materiál pojmouti již do platebního výměru. Jedině v tom případě, že zaměstnavatel popře správnost předpisu jednotlivých položek pojistného, byla by pojišťovna povinna uvést při řízení, na základě jakých skutečností dospěla k položkám v platebním výměru uvedeným. V daném případě není namítáno, že napadené výměry neobsahovaly údaje, za které zaměstnance, za které období a podle které třídy se pojistné předpisuje a st-lka nepopřela v řízení správním, že na základě konsignací připojených k výměrům bylo možno přezkoumati správnost zařazení, neboť v odvolání k žal. úřadu sama uvedla, že nestačí možnost přezkoumání správnosti zařazení, nýbrž že musí býti ve výměru výslovně uvedeno, jakým způsobem a proč dospěla pojišťovna k svým výsledkům. Pro tento názor ovšem není žádné opory v zákoně a nemůže jej st-lka opodstatniti ani tvrzením, že při znění výměrů použitým pojišťovnou jest zaměstnavatel úplně zbaven obrany a musil by sám, aby se mohl brániti, provést celou revisi znovu, a to v 15 denní lhůtě odvolací, i když by běželo o údaje o několika stech zaměstnanců, jako v daném případě. Argumentace ta není případná již z toho důvodu, že i kdyby výměry obsahovaly odůvodnění požadované st-lkou, musila by tato, chtějíc přezkoumati jeho správnost, rovněž použítí svých mzdových záznamů, a to i kdyby běželo o několik set zaměstnanců.